

**RAPORT
SPECIAL**

TOP 10 SPETE

fiscal-contabile ale lunii

RENTROP & STRATON

www.rs.ro

PDF

Raport special Top 10 spete fiscal-contabile ale lunii

© 2018 RENTROP & STRATON

Pret: 49.05 lei, TVA inclusă.

Raport special Top 10 spete fiscal-contabile ale lunii

Acesta NU este un raport special gratuit!

Dvs. ați primit gratuit un exemplar, în format PDF, deoarece faceți parte din comunitatea online www.fiscalitatea.ro – RENTROP & STRATON. Puteți păstra în computerul dvs. acest exemplar și îl puteți printa o singură dată.

Presedinte: George Straton

Director General: Octavian Breban

Director Economic: Mariana Netoiu

Director Creatie-Productie: Cristina Straton

Autori: Colectiv RENTROP & STRATON

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din acest material nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Top 10 spete fiscal-contabile ale lunii

1. Achiziție intracomunitară autoturism. Tratat fiscal TVA

Problemă fiscală:

O firmă plătitoare de TVA a achiziționat un autoturism din Belgia. Pe factură apare la opțiunea de TVA - scutit de TVA conform art. 39 bis, paragraful 1,1 art. 138,1 - Directiva 2006/112/EG. Furnizorul este plătitor de TVA în Belgia.

Cum se înregistrează factura? Se declară în D390?

Soluție:

Prin articolul 138 "Scutiri legate de livrarea de bunuri" alin. (1) din Directiva CEE nr. 112 în 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se reglementează că statele membre scutesc livrarea de bunuri expediate sau transportate către o destinație aflată în afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către vânzător, pentru o altă persoană impozabilă sau pentru o persoană juridică neimpozabilă care acționează ca atare într-un alt stat membru decât cel în care începe expediția sau transportul bunurilor.

Astfel, operațiunea prezentată de dumneavoastră este:

- pentru vânzătorul din Belgia o livrare intracomunitară de bunuri, scutită de TVA în Belgia;
- pentru cumpărătorul din România o achiziție intracomunitară de bunuri impozabilă în România prin aplicarea regimului de taxare inversă prin formula contabilă 4426 = 4427.

Suma TVA datorată prin aplicarea acestui regim de impozitare se calculează la o bază de impozitare determinată în lei prin utilizarea cursului valutar în vigoare la data emiterii facturii de către vânzător. Valoarea operațiunii de achiziție pentru care se aplică regimul de taxare inversă se evidențiază în jurnalele pentru TVA și se raportează de către cumpărătorul din România, plătitor de TVA în regim normal conform prevederilor art. 316 din Codul fiscal, atât prin decontul de TVA cod 300 la rândul 5 și 18, cu report la rândul 5.1 și 18.1, cât și prin declarația informativă cod 390 VIES, cu simbolul A.

Factura primită se înregistrează contabil prin formula:

2133 = 404 54.000 lei

"Mijloace de transport" "Furnizori de immobilizări"

concomitent cu aplicarea regimului de taxare inversă pentru îndeplinirea obligației de plată reglementată prin art. 307 alin. (2) din Codul fiscal

4426 = 4427 10.260 lei

"TVA deductibilă" "Furnizori de immobilizări"

În situația în care se cunoaște faptul că autoturismul respectiv nu va fi utilizat exclusiv pentru operațiuni taxabile, se procedează la limitarea cu 50% a dreptului de deducere a sumei TVA înregistrate în debitul contului 4426 ($10.260 \text{ lei} \times 50\% = 5.130 \text{ lei}$), prin înregistrarea contabilă:

2133 = 4426 5.130 lei

"Mijloace de transport" "TVA deductibilă"

Suma de 5.130 lei care se limitează la deducere, nu se preia în decontul de TVA cod 300 la rândul 30 "SUB-TOTAL TAXA DEDUSĂ CONFORM ART. 297 ȘI ART. 298 SAU ART. 300 ȘI ART. 298 DIN CODUL FISCAL ȘI COMPENSAȚIE ÎN COTA FORFETARĂ". Astfel, indirect, se "raportează" suma TVA limitată la deducere la momentul achiziției autoturismului.

Suma TVA care nu poate fi dedusă, dar care reîntregește costul de achiziție al autoturismului se recuperează de către cumpărător prin amortizare. Chiar dacă autoturismul nu este utilizat exclusiv pentru activitatea economică, cheltuiala cu amortizarea nu se limitează la deducere, așa cum se procedează cu alte cheltuieli de exploatare legate direct de utilizarea autoturismului respectiv.

În altă ordine de idei, trebuie reținut faptul că, în situația în care cumpărătorul din România este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal, având drept perioadă fiscală trimestrul calendaristic, este obligat să schimbe perioada fiscală în luna calendaristică deoarece efectuează o achiziție intracomunitara de bunuri, taxabilă în România.

2. Pierdere facilități fiscale

Problemă fiscală:

În anul 2018 o societate comercială vinde o clădire pentru care, în anul 2001, a beneficiat de o reducere de 50% din impozitul pentru profitul reînvestit în construcția acestei clădiri cu scopul închirierii și cu obligația de a păstra în patrimoniu acest activ pentru o perioadă de cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata normală de funcționare. Durata normală de funcționare a clădirii este de 50 de ani.

Care sunt implicațiile fiscale pentru societatea comercială referitor la facilitatea de reducere cu 50% a impozitului pe profitul reînvestit în condițiile în care societatea vinde în anul 2018 acest imobil (deci nu păstrează în patrimoniu clădirea cel puțin 25 de ani)? Dar pentru rezerva constituită pentru profitul reînvestit?

Soluție:

La art. 19⁴ alin. (12) din Codul fiscal, valabil până la data de 01.01.2016 se prevede faptul că "Rezervă constituită potrivit alin. (6) nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (6), urmând să se impoziteze la momentul utilizării sub orice formă, precum și în cazul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii, dacă societatea beneficiară nu preia această rezervă."

Acest text de lege reprezintă o excepție de la regulă generală prevăzută la art. 22 alin. (6) din codul fiscal, conform căreia "Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii."

Același lucru se menționează în Noul Cod fiscal, aprobat prin Legea nr. 227/2015.

Potrivit prevederilor alin. (5) al art. 22 din Legea nr. 227/2015, Codul Fiscal, suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârșitul exercițiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. Repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit se efectuează la sfârșitul exercițiului financiar.

Contribuabilii care beneficiază de facilitatea privind profitul investit conform art. 22 alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani (alin. 8).

În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilității, potrivit legii.

Conform art. 26 alin. (9) din codul Fiscal, rezervele reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, aceste sume se impozitează ca elemente similare veniturilor în perioada fiscală în care sunt utilizate. În situația în care sunt menținute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul la rezultatul fiscal al lichidării. Normele Metodologice date în aplicarea acestui articol precizează că intră sub incidența acestor reglementări și scutirile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului reinvestit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit.

În consecință, dacă activele sunt utilizate cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, nu se recalculează impozitul, iar sumele rămân repartizate la rezerve.

Dacă activele sunt vândute înainte de trecerea perioadei egale cu jumătate din durata de utilizare economică, impozitul pe profit se recalculează de la momentul aplicării facilității fiscale.

Sumele din contul 1068, în cazul în care s-a constituit rezervă, se vor impozita doar în cazul în care această rezervă se va utiliza pentru:

- majorarea capitalului social,
- distribuire (dividende),

- acoperirea pierderilor.

Perioada maximă de timp în care suma poate sta în contul 1068 este cel târziu până la lichidarea societății, ocazie cu care se va distribui asociaților.

3. Protecția datelor cu caracter personal

Problemă fiscală:

Societate comercială, cod CAEN 2511, 115 angajați. Care sunt obligațiile societății în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal?

Soluție:

Regulamentul 679/2016 aduce cetățeanului european noi drepturi care au rolul să protejeze viața privată a acestuia. Aceste noi norme se aplică în toate statele membre UE și chiar în afara UE când entitatea care operează date comercializează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul comunitar.

Astfel, Regulamentul conține prevederi care au caracter de noutate în domeniul protecției datelor cu caracter personal. Individul ale cărui date sunt procesate are dreptul să solicite operatorului ștergerea datelor cu caracter personal în una dintre următoarele situații:

- Datele nu mai fac obiectul prelucrării inițiale. De exemplu, la expirarea unui contract, bancar, servicii, cumpărare de produse, persoană poate solicita ca datele sale personale să fie radiate.
- Când nu există niciun motiv pentru colectarea și prelucrarea datelor. Altfel spus, datele sunt solicitate fără să existe un scop special pentru care ele să fie necesare și fără de care să nu existe o relație între companie și individ, cum ar fi cazul unui contract.
- Datele au fost prelucrate în mod ilegal
- Operatorul se află sub incidența unor reglementări legale locale sau europene

Operatorul (compania) care prelucrează datele trebuie să se conformeze “fără întârziere”. În cazul în care operatorul a făcut publice datele, va trebui să ia toate măsurile tehnice rezonabile și va informa și alți operatori (companii) pentru ștergerea linkurilor relevante, când este cazul.

Persoană poate solicita portarea datelor de la un operator de date la altul (de la o companie la alta). Portabilitatea va fi asigurată la nivel de operatori (companii). Astfel, individul are mai multă flexibilitate și siguranță cu privire la cine îi administrează datele cu caracter personal.

Fiecare persoană are dreptul să ceară firmei care prelucrează datele (operator) să rectifice informațiile incorecte, să ceară completarea acestora când a constatat că datele conțin erori. În această situație, persoana va completa declarații suplimentare.

Persoana ale cărei date sunt prelucrate are dreptul să solicite restricționarea prelucrării datelor cu caracter personal, fără ca operatorul să le șteargă, în următoarele cazuri:

- Datele nu sunt exacte
- Prelucrarea datelor este ilegală sau abuzivă
- Operatorul nu mai are nevoie de informațiile respective, dar individul le poate solicita pentru cauze în instanță sau interes personal.

Comaniile sunt cele care trebuie să asigure protecția datelor cu caracter personal ale persoanei și care trebuie să gestioneze și prelucreze datele în siguranță. Din acest motiv, companiile sunt privite ca un one stop shop privind gestionarea acestor informații personale. De asemenea, firmele sunt obligate să informeze cetățeanul cine sunt, ce date colectează și în ce scop.

Când datele sunt culese direct de compania care colectează și prelucrează datele cu caracter personal cel vizat trebuie informat de reprezentantul companiei în mod complet și corect, furnizându-i-se următoarele detalii despre operator și prelucrare:

- Identitatea, datele de contact ale companiei și ale reprezentantului acesteia, când este cazul;
- Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
- Scopul și bază legală în care datele sunt colectate și prelucrate;
- Interesele legitime ale unor terțe părți în legătură cu prelucrarea (spre exemplu, operatori de plăți în cazul website-urilor)

- Perioada pe care vor fi salvate datele;
- Detalii privind drepturile sale de ștergere, portare, de a se opune la colectare / prelucrare sau de a solicita modificarea datelor.

Odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului, operatorii de date cu caracter personal vor trebui să numească un DPO - data privacy officer (eng) - o persoană care este responsabil în numele companiei de legalitatea și conformitatea procesele de colectare și prelucrare a datelor cu caracter personal, care trebuie să asigure transparența relației între operatorul de date (companie) și persoana vizată.

Privacy by design & Privacy by default - două noi principii esențiale pentru operatorii de date

Privacy by design - ești dezvoltator de aplicații (care vor prelucra și date personale)? Trebuie să te asiguri, încă din stadiul dezvoltării, că aplicația ta va respecta regulile și principiile stabilite de Regulament

Privacy by default - furnizezi o aplicație care prelucrează date personale? Trebuie să te asiguri că setările inițiale le vor permite utilizatorilor să își mențină controlul asupra vieții lor private / asupra a ceea ce postează sau împărtășesc cu alți utilizatori.

Comaniile dezvoltatoare de aplicații web și programe care implicit prelucrează date cu caracter personal trebuie să încă de la etapa de implementare - dezvoltare a programului respectiv să proiecteze aplicația astfel încât să asigure utilizatorului posibilitatea de a -si gestiona datele cu caracter personal, astfel încât să își păstreze intimitatea (privacy by design). Utilizatorul trebuie să poată administra și avea control asupra propriilor postări și a datelor cu caracter privat pe toată durata utilizării (privacy by default).

Sanțiunile aplicate pentru nerespectarea regulamentului sunt drastice, reprezentând între 2% și 4% din cifra de afaceri la nivel internațional a respectivei companii și pot să ajungă până la 10 - 20 milioane de euro.

Pe site-ul AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL există un Ghid orientativ de aplicare a Regulamentului privind protecția datelor, destinat operatorilor.

Potrivit acestui GHID, Regulamentul se aplică:

- Prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul activităților derulate la sediul unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, indiferent dacă prelucrarea are loc sau nu pe teritoriul Uniunii.

- Prelucrării datelor cu caracter personal ale unor persoane vizate care se află în Uniune de către un operator sau o persoană împuternicită de operator care nu este stabilit(a) în Uniune, atunci când activitățile de prelucrare sunt legate de: oferirea de bunuri sau servicii unor astfel de persoane vizate în Uniune, indiferent dacă se solicită sau nu efectuarea unei plăți de către persoana vizată; sau monitorizarea comportamentului lor dacă acesta se manifestă în cadrul Uniunii.

- Prelucrării datelor cu caracter personal de către un operator care nu este stabilit în Uniune, ci într-un loc în care dreptul intern se aplică în temeiul dreptului internațional public.

Obligații ale operatorilor cu date personale:

- Desemnarea unui responsabil cu protecția datelor este obligatorie din 25 mai 2018, raportat la dispozițiile art. 37 - 39 din Regulamentul General privind Protecția Datelor, în cazul în care operatorul sau persoană împuternicită de operator: este o autoritate publică sau un organism public, cu excepția instanțelor în exercitarea funcției lor jurisdicționale; desfășoară o activitate principală care conduce la realizarea unei monitorizări constante și sistematice pe scară largă a persoanelor; desfășoară o activitate principală care constă în prelucrarea pe scară largă de date sensibile (cum ar fi: date privind originea rasială sau etnica, convingerile religioase, apartenența sindicală, date genetice, biometrice, privind starea de sănătate) sau referitoare la condamnări penale și infracțiuni.

- Toți operatorii din sistemul public, persoanele împuternicite de operator, precum și operatorii din sistemul privat cu peste 250 de angajați, au obligația cartografierii prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate, raportat la prevederile art. 30 din Regulamentul General privind Protecția Datelor. Chiar și operatorii din sistemul privat cu mai puțin de 250 de angajați au obligația cartografierii prelucrărilor în cazurile în care prelucrarea pe care o efectuează este susceptibilă să genereze un risc

pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, în cazul în care prelucrarea nu este ocazională sau prelucrarea include categorii speciale de date ori date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni. În acest sens: Pentru a evalua în mod eficient impactul RGPD asupra activității entității, este necesară identificarea prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate și păstrarea evidenței activităților de prelucrare. Pentru a avea o evidență completă și exactă a prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate și pentru a răspunde noilor exigente, trebuie identificate, în prealabil, cu precizie: diferitele prelucrări de date cu caracter personal; categoriile de date cu caracter personal prelucrate; scopurile urmărite prin operațiunile de prelucrare a datelor; persoanele care prelucrează aceste date; fluxurile de date, indicând originea și destinația datelor, în special pentru a identifica eventualele transferuri de date în afara Uniunii Europene.

- Operatorul și persoană împuternicită de operator identifică acțiunile care trebuie întreprinse pentru conformarea la cerințele impuse de RGPD. Se prioritizează aceste acțiuni în funcție de riscurile pe care le prezintă prelucrările efectuate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate.

- În cazul în care au fost identificate prelucrări de date cu caracter personal susceptibile de a prezenta riscuri ridicate pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, operatorul va efectua o evaluare a impactului asupra protecției datelor, în condițiile art. 35 din Regulamentul General privind Protecția Datelor.

- Pentru a asigura permanent un nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal, operatorul trebuie să elaboreze proceduri interne care să garanteze respectarea protecției datelor în orice moment, luând în considerare toate evenimentele care pot apărea pe parcursul efectuării prelucrărilor de date, precum: breșe de securitate; solicitări privind exercitarea drepturilor persoanelor vizate; modificarea datelor cu caracter personal colectate; schimbarea prestatorului.

În concluzie:

- aveți obligația desemnării unei persoane din cadrul firmei care este responsabilă cu protecția datelor;
- se stabilesc proceduri de lucru în ceea ce privește protecția datelor;
- se va întocmi un registru în care să se motiveze scopul pentru care au fost solicitate și prelucrate datele personale ale persoanelor fizice;

- regulamentul se aplică chiar dacă se vând produse către persoane fizice într-o anumită perioadă a anului.
- datele salariațiilor se prelucrează prin REVISAL și se aplică Regulamentul.

4. Split TVA în cazul conturilor de garanții și a popririlor pe cont

Problemă fiscală:

Split TVA în cazul unei încasări conform contract escrow, în contul curent care este supus popririi. Suma încasată a fost colectată în contul de popriri și executată către poprire. Astfel că nu mai poate fi virat TVA din încasare în contul de TVA. Cum trebuie procedat în acest caz?

Soluție:

Potrivit art. 15 din OG 23/2017 privind plata defalcată a TVA:

"(1) Persoanele impozabile și instituțiile publice, înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal, prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2), au obligația să vireze în contul de TVA propriu, în termen de 30 zile lucrătoare de la încasarea contravalorii livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii:

- a) TVA aferentă încasărilor prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar;*
- b) TVA care nu a fost plătită în contul de TVA de către alte persoane decât cele prevăzute la art. 3 alin. (1). Opțional poate fi virată în contul de TVA și TVA care nu a fost plătită în contul de TVA de către persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1);*
- c) TVA aferentă instrumentelor de plată emise anterior datei de la care furnizorul/prestatorul aplică plata defalcată a TVA și încasate după această dată.*

(2) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal, prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2), au obligația să depună în numerar/să vireze în contul de TVA propriu, în termen de 30 de zile lucrătoare de la încasarea contravalorii livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii, diferența între TVA aferentă încasărilor în numerar și TVA aferentă plăților în numerar efectuate într-o zi. În cazul instituțiilor publice înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal, prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2), TVA aferentă contravalorii livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii încasate în numerar se transferă integral în contul de TVA propriu, în termen de 30 zile lucrătoare de la încasare.

(3) *Persoanele impozabile și instituțiile publice, înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal, prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2), au obligația să vireze în contul de TVA propriu, în termen de 30 de zile lucrătoare de la încasare, TVA aferentă facturilor emise înainte de data la care aplică plata defalcată a TVA și achitate după această dată, care nu au fost încasate în contul de TVA.*

(4) *În cazul în care creanțele rezultate din livrări de bunuri/prestări de servicii sunt cesionate altor persoane, de furnizorul/prestatorul care aplică plata defalcată a TVA, cesionarul are obligația să plătească în contul de TVA al furnizorului/prestatorului cedent contravaloarea TVA din factura care face obiectul cesiunii. În situația în care suma încasată de la cesionar este inferioară taxei pe valoarea adăugată din factura care face obiectul cesiunii, la data încasării acestei sume, furnizorul/prestatorul virează diferența în contul de TVA propriu. Nu intră sub incidența acestor prevederi operațiunile de la art. 3 alin. (5) lit. e).*

(5) *În cazul sumelor puse într-un cont de garanții la dispoziția furnizorului/prestatorului care aplică plata defalcată a TVA, cont escrow sau alt cont similar la care furnizorul/prestatorul nu are acces decât după îndeplinirea anumitor condiții, la momentul eliberării sumelor din aceste conturi furnizorul/prestatorul are obligația să vireze în contul de TVA propriu, în termen de 30 de zile lucrătoare de la eliberarea sumelor, TVA aferentă.*

(6) *Dispozițiile alin. (1) - (3) nu se aplică persoanelor impozabile prevăzute la art. 2 alin. (1) și (2) care au înființate popriri asupra conturilor".*

Având în vedere că persoanele impozabile care au înființate popriri asupra conturilor sunt absovite numai de obligațiile de la alin 1-3 din art 15, rezultă că trebuie să aplice prevederile de la alin 5 care prevăd obligația de a vira în contul de TVA propriu, în termen de 30 de zile lucrătoare de la eliberarea sumelor din conturile escrow, TVA aferentă.

Așadar, în termen de 30 de zile lucrătoare de la eliberarea sumelor din contul escrow (transferul în contul curent), trebuie să depuneți/virați în contul de TVA propriu suma reprezentând TVA aferentă (prin creditarea contului de TVA conform art 8 din OG 23/2017). OG 23/2017 reglementează această obligație în termen de 30 zile de la eliberarea sumelor din contul escrow, indiferent dacă sumele respective au rămas efectiv în conturile de disponibilitati ale firmei sau au fost poprite.

Sanțiunile pentru nerespectarea acestei prevederi sunt: penalitate de 0.06%/zi dacă viramentul se face în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit obligația de virare a sumelor sau de 10% (amendă) din suma nedepusa/nevirată în contul de TVA, în caz contrar (art. 19 alin. 1 lit. g și h).

Varianta de a nu vira în contul de TVA, taxa pe valoarea adăugată aferentă pe motiv că nu a fost efectiv încasată, ci poprită, este riscantă întrucât nu există prevedere legală în acest sens în OG 23/2017.

5. Dizolvare societate

Problemă fiscală:

O societate SRL are activitatea suspendată pe o perioadă care expiră la 31.07.2018. La expirarea perioadei, conform Legii 31/1990, Tribunalul poate pronunța dizolvarea dacă societatea nu-și reia activitatea. În acest caz, ce se întâmplă cu activele și pasivele firmei? Bilanțul la 31.12.2017 se prezintă astfel:

- capital social cont 1012 =2.600
- rezerve legale cont 106.01= 331.237
- rezultat reportat cont 117 =10.421.443
- pierdere cont 121=824.40
- imobilizări financiare cont 263= 12.748.000
- decontări cu asociații 456= 2.000.000 (din reducerea capitalului social)
- disponibilități bănești cont 5121 și 5311=6.256

SRL deține 46% într-o firmă afiliată.

Care este monografia contabilă în caz de dizolvare? Care sunt implicațiile fiscale?

Soluție:

Din punct de vedere juridic, pentru încetarea existenței unei societăți comerciale se poate apela la procedura dizolvării și lichidării voluntare și, în final, la radierea acesteia din Registrul Comerțului. Dizolvarea și lichidarea reprezintă, în condiții obișnuite, cele două faze obligatorii ale procesului de încetare a personalității juridice a unei societăți comerciale.

Dizolvarea societății este urmată, inevitabil, de deschiderea procedurii lichidării, care are ca scop realizarea activului, plata pasivului și distribuirea rezultatului lichidării între asociați.

Din momentul dizolvării, capacitatea juridică a societății se restrânge la actele și operațiunile necesare lichidării. De altfel, personalitatea juridică a societății dizolvate subzistă numai până la încheierea lichidării și numai pentru operațiunile lichidării.

Momentul încheierii lichidării este cel al radierii societății din registrul comerțului.

În consecință, persoanele care asigură conducerea societății comerciale (administratorii, directorii) se vor rezuma la gestionarea patrimoniului societății și la finalizarea operațiunilor în curs la data dizolvării.

Legea le interzice acestora să întreprindă noi operațiuni; orice noi operațiuni atrag răspunderea personală și solidară a acestor conducători.

Radierea unei societăți comerciale din Registrul Comerțului, ca urmare a dizolvării și lichidării voluntare, comportă efectuarea mai multor operațiuni care pot fi, după caz, înregistrate în două sau trei etape.

O societate comercială, microintreprindere sau plătitoare de impozit pe profit, poate fi dizolvată și lichidată prin propria voință a asociaților/acționarilor (voluntară), aceasta fiind reglementată de Legea societăților comerciale nr. 31/1990 precum și prin declararea insolvenței (falimentului), în baza prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedura insolvenței.

Operațiunile care se efectuează în situația dizolvării pentru lichidarea societății comerciale sunt:

1. Inventarierea și evaluarea elementelor de activ și de pasiv ale societăților comerciale care urmează să se lichideze, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, normelor și reglementărilor contabile, înregistrarea rezultatelor inventarierii și ale evaluării, efectuate cu această ocazie;
2. Întocmirea situațiilor financiare de către societățile comerciale care urmează să se lichideze și care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1802/2014, cu modificările și completările ulterioare;
3. Stabilirea de către adunarea generală a acționarilor sau a asociaților a operațiunilor care urmează să fie efectuate de către lichidator/administratorul desemnat cu lichidarea în numele societății comerciale;

4. Valorificarea elementelor de activ (vânzarea imobilizărilor și a stocurilor, încasarea creanțelor, a investițiilor financiare pe termen scurt etc.), dacă este cazul;
5. Achitarea datoriilor societății comerciale către bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și a celorlalte obligații sociale către alte fonduri, salariați și alți terți;
6. Stabilirea rezultatului lichidării (profit sau pierdere);
7. Calcularea, reținerea și virarea impozitului pe profit/venit și a impozitului pe dividende în urma acțiunii de dizolvare/lichidare;
8. Întocmirea bilanțului de partaj;
9. Efectuarea partajului capitalului propriu (activului net) al societății comerciale, rezultat din lichidarea societății comerciale, în funcție de:
 - a) prevederile statutului și/sau ale contractului de societate;
 - b) hotărârea adunării generale a acționarilor/asociaților, consemnată în registrul ședințelor adunării generale;
 - c) cota de participare la capitalul social.

Partajul constă în împărțirea capitalului propriu (activului net), rezultat din lichidare, între acționarii sau asociații societății comerciale.

În privința întocmirii și semnării Situațiilor financiare de lichidare sunt aplicabile prevederile Legii nr. 82/1991 a contabilității.

Astfel, conform art. 27, alin. (5), exercițiul financiar al unei persoane juridice care se lichidează începe la data încheierii exercițiului financiar anterior și se încheie în ziua precedentă datei când începe lichidarea. Perioada de lichidare este considerată un exercițiu financiar, indiferent de durata sa.

Semnarea situațiilor financiare se face tot în conformitate cu Legea 82/1991, art. 28, de către directorul economic, contabilul-sef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție.

Situația financiară de lichidare și de repartizare a activului aprobată de asociați/membri va fi certificată de către persoanele autorizate, potrivit legii (Legea nr. 82/1991).

Nu omiteți faptul că, până la data radierii societății din Registrul Comerțului (data încetării existenței persoanei juridice) aveți obligația de a depune toate declarațiile fiscale (100, 112, 300) inclusiv Declarația 101 și Declarația 010.

Pentru a efectua închiderea/lichidarea societății, trebuie închise conturile de creanțe și de datorii, întrucât, pentru scăderea lor din evidența contabilă, societatea trebuie să demonstreze că au fost întreprinse toate demersurile legale pentru decontarea acestora, după cum se prevede la pct. 328 din Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin OMFP nr. 1802/2014.

Din punct de vedere contabil, se vor avea în vedere prevederile cap. III.A din Normele metodologice privind reflectarea în contabilitate a principalelor operațiuni de fuziune, divizare, dizolvare și lichidare a societăților, precum și de retragere sau excludere a unor asociați din cadrul societăților, aprobate prin OMFP nr. 897/2015.

Se va urmări succesiunea operațiunilor prezentate la exemplele din aceste norme, care se referă la falimentul unei societăți, în situația în care disponibilitățile bănești rezultate în urma lichidării nu asigură achitarea datoriilor.

În limita celor prezentate și nedisponând de alte informații cu privire la situația juridică a datoriilor societății, se poate apela la următoarea succesiune de articole contabile:

(trebuie să țineți cont că din cifrele menționate nu rezultă egalitate bilanțieră, există o diferență de 200 lei)

- scoaterea din evidență a titlurilor de participare

664 = 263 12.748.000 lei

- înregistrarea impozitului pe profit pentru rezervele legale

(331.237*16%=52.998 lei)

691 = 4411 52.998 lei

- acoperirea datoriilor din disponibilitățile existente

4411 = 5121 6.256 lei

Diferența va fi plătită de acționari, deoarece societatea nu mai dispune de disponibilități bănești

- închiderea conturilor de cheltuieli

121 = 664 12.748.000 lei

121 = 691 52.998 lei

- închiderea contului 121

117=121 12.801.822 lei

- depunerea de către asociați a sumei necesare pentru plata impozitului

5121 = 456 46.742 lei

- plata impozitului datorat la sfârșitul procedurii

4411 = 5121 46.742 lei

Contul 117 prezintă acum un șold debitor(pierdere) de 2.380.379 lei

- evidențierea în contabilitate a închiderii conturilor ca urmare a finalizării procedurii

1012=456 2.400 lei(am scăzut cei 200 lei diferența)

106.01= 456 331.237 lei

456=117 2.380.379 lei

În urma acestor operațiuni toate conturile vor avea sold zero.

În concluzie:

- cheltuielile reprezentând scoaterea din evidența a titlurilor de participare sunt tratate la art. 25, alin. (4), lit. e), drept cheltuieli aferente veniturilor neimpozabile și ca atare nedeductibile la stabilirea rezultatului fiscal;
- nu se datorează impozit pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice, întrucât nu există venit impozabil, adică un excedent al distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al acționarilor, după cum se prevede la art. 94 alin. (11) din Codul fiscal;
- până la data radierii societății din Registrul Comerțului (data încetării existenței persoanei juridice) aveți obligația de a depune toate declarațiile fiscale (100, 112, 300) inclusiv Declarația 101 și Declarația 010.

6. Factura electronică

Problemă fiscală:

Facturare electronică. Sistemul contabil folosit poate printa în pdf. (Similar cu salvare document, printare pe hârtie și scanare). Dorim să trimitem această pdf. clientului după semnarea unui acord. Reprezintă această operațiune facturare electronică? Documentul după printare (în pdf. sau la imprimantă nu mai poate fi modificat, conține numărul de aviz și numărul de comandă aferent, este unic, conține toate elementele legale - este aceeași factură pe care o trimitem printată unor clienți și este salvată în baza de date pentru accesări ulterioare pe termenul legal de 10 ani (se poate reprinta oricând).

Soluție:

La pct. 98 alin. (1) - (3) din Normele metodologice, date în aplicarea art. 319 din Codul fiscal se prevede că:

„98. (1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă și primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opțiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip "xml", "pdf".

(2) În sensul art. 319 alin. (4) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise și primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise și primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum și un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deține mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum și că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea facturii.”

Prin urmare, pentru emiterea, transmiterea și recepționarea facturilor în format electronic, trebuie să încheiați un acord scris cu fiecare beneficiar (client), prin care acesta confirmă că acesta deține mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum și că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea facturii.

7. Corecții financiare

Problemă fiscală:

În cadrul unui program de finanțare, Ministerul fondurilor europene a constatat că beneficiarul a încălcat principiul transparenței și a tratamentului egal deoarece valoarea achiziției nu a fost făcută publică de către potențialii ofertanți. Pentru abaterile constatate s-a aplicat o corecție în quantum de 5%, în conformitate cu prevederile OUG nr. 66/2011 - anexa 2 pct. 2.4. Cum se contabilizează această creanță bugetară în sarcina debitorului?

Soluție:

Toate operațiunile desfășurate în cadrul proiectului se vor înregistra în conturi analitice distincte.

La efectuarea înregistrărilor contabile se vor avea în vedere prevederile reglementărilor contabile aprobate prin OMFP nr. 1802/2014 privind corelarea veniturilor și cheltuielilor. Conform pct. 397-402 din aceste reglementări, contabilitatea proiectelor finanțate din subvenții se ține distinct, pe fiecare proiect, sursă de finanțare, potrivit contractelor încheiate, fără a se întocmi situații financiare anuale distincte pentru fiecare asemenea proiect.

Pentru asigurarea corelării cheltuielilor finanțate din subvenții cu veniturile aferente se procedează astfel:

a) din punctul de vedere al contului de profit și pierdere:

- în cursul fiecărei luni se evidențiază cheltuielile după natura lor;
- la sfârșitul lunii se evidențiază la venituri subvențiile corespunzătoare cheltuielilor efectuate;

b) din punctul de vedere al bilanțului:

- creanța din subvenții se recunoaște în corespondența cu veniturile din subvenții, dacă au fost efectuate cheltuielile suportate din aceste subvenții, sau pe seama veniturilor amânate, dacă aceste cheltuieli nu au fost efectuate încă;

- periodic, odată cu cererea de rambursare a contravalorii cheltuielilor suportate sau pe baza altor documente prin care se stabilesc și se aprobă sumele cuvenite, se procedează la regularizarea sumelor înregistrate drept creanță din subvenții.

Subvențiile se recunosc, pe o bază sistematică, drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze.

În cazul în care într-o perioadă se încasează subvenții aferente unor cheltuieli care nu au fost încă efectuate, subvențiile primite nu reprezintă venituri ale acelei perioade curente.

În cele mai multe situații, perioadele de-a lungul cărora o entitate recunoaște cheltuielile legate de o subvenție guvernamentală sunt ușor identificabile. Astfel, subvențiile acordate pentru acoperirea anumitor cheltuieli sunt recunoscute la venituri în aceeași perioadă că și cheltuielile aferente. În mod similar, subvențiile legate de activele amortizabile sunt recunoscute, de regulă, în contul de profit și pierdere pe parcursul perioadelor și în proporția în care amortizarea acelor active este recunoscută.

În cazul subvențiilor a căror acordare este legată de activitatea de producție sau prestări de servicii, recunoașterea acestora pe seama veniturilor se efectuează concomitent cu recunoașterea cheltuielilor a căror contravaloare urmează a fi acoperită din aceste subvenții.

Subvențiile nu trebuie înregistrate direct în conturile de capital și rezerve deoarece acestea reprezintă sume acordate sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții de către societate.

Subvențiile pentru active, inclusiv subvențiile nemonetare la valoarea justă, se înregistrează în contabilitate ca subvenții pentru investiții și se recunosc în bilanț ca venit amânat (contul 475 "Subvenții pentru investiții"). Venitul amânat se înregistrează ca venit curent în contul de profit și pierdere pe măsura înregistrării cheltuielilor cu amortizarea sau la casarea ori cedarea activelor.

În privința recunoașterii subvenției de primit (înregistrarea în contul 445), aceasta se realizează atunci când există suficientă siguranță că sunt respectate condițiile impuse de acordarea ei, la momentul depunerii cererii de plată.

Ca atare, monografia contabilă este următoarea:

- înregistrarea dreptului de a primi subvenția pe baza cererii depuse

4458 "Alte sume primite cu caracter de subvenții" = 472 "Venituri înregistrate în avans" la cererea de plată

- încasarea subvenției

5121 "Conturi la bănci în lei" = 4458 "Alte sume primite cu caracter de subvenții"

- înregistrarea cheltuielilor după natura lor

6xx = 4xx

- trecerea subvenției la venituri, cu aceeași sumă a cheltuielilor realizate

472 "Venituri înregistrate în avans" = 7392 "Ajutoare și împrumuturi nerambursabile din țară și din străinătate și subvenții pentru venituri"

- reconcilierea subvenției solicitate pe baza sumelor acceptate la plată

472 "Venituri înregistrate în avans" = 4458 "Alte sume primite cu caracter de subvenții" (sau formula inversă, în roșu)

-daca se încasează un avans

5121 ”Conturi la bănci în lei” = 462 “Creditori diverși”

- închiderea avansului primit

462 “Creditori diverși” = 4458 ”Alte sume primite cu caracter de subvenții””

Corecțiile financiare aplicate conform OUG nr. 66/2011 se pot stabili chiar în situația în care achiziția a fost aprobată și suma rambursată de Autoritatea de Management.

În cazul în care beneficiarii consideră că au fost nedreptățiți prin aplicarea corecțiilor și dețin justificări concludente în acest sens, se pot adresa instanței de judecată pentru anularea notei de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare.

Pentru evidențierea în contabilitate a acestor corecții se poate efectua una din următoarele înregistrări, funcție de situația de fapt:

- Dacă intenționați să vă adresați instanței de judecată printr-un alt cont de creanțe, urmând ca aceasta să se închidă la momentul hotărârii definitive;
- Pot să rămână în soldul contului 4458, ca sume neîncasate urmând ca acestea să fie închise pe o cheltuială atunci când nu mai există șanse de încasare;
- Înregistrarea unei cheltuieli printr-un cont de datorie/creditori diverși și plata sumelor respective rezultate din corecții financiare, dacă nu mai acționați în niciun fel și recunoașteți suma;
- Crearea unui provizion din litigii în corespondența cu o cheltuială, atunci când se cunoaște corecția financiară înainte de închiderea exercițiului financiar.

8. Dividende. Obligații declarative privind CASS

Problemă fiscală:

Referitor la Declarația unică, pentru dividendele ridicate în anul 2017, care au depășit limita de 22.800 lei, de către asociatul societății care este și salariat, se va mai depune această declarație pentru CASS?

În ceea ce privește pentru anul 2018, va ridica dividende care vor depăși 22.800. Va trebui depusă declarația pentru venit estimativ?

Cum se depune online?

Soluție:

Potrivit noilor prevederi ale Codului fiscal în formă modificată de O.U.G. nr. 18/2018 și O.U.G. nr. 25/2018, persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit prevederilor Titlului II, Titlului III sau Legii 170/2016, din cedarea folosinței bunurilor, din activități agricole, din investiții și din alte surse, prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) - h) din Codul fiscal, din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează CASS, dacă estimează pentru anul curent venituri a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țara, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice prevăzute la art. 120 din Codul fiscal (12 x 1.900 lei). Veniturile din dividende reprezintă veniturile din investiții potrivit art. 91 din Codul fiscal și intră în sfera veniturilor pentru care se datorează CASS.

Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țara se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) - h) din Codul fiscal enumerate mai sus, în mod particular în cazul veniturilor din dividende luându-se în calcul sumele încasate. Prin O.U.G. nr. 18/2018 a fost astfel modificat art. 170 din Codul fiscal care prevedea ca încadrarea în plafonul anual de 12 salarii de bază minime brute pe țara se efectuează prin însumarea veniturilor anuale realizate în anul fiscal precedent.

De asemenea, pentru veniturile aferente perioadelor anterioare anului fiscal 2018, contribuțiile sociale obligatorii sunt cele în vigoare în perioada căreia îi sunt aferente veniturile, iar pentru regularizarea CASS sunt aplicabile reglementările legale în vigoare în respectiva perioadă. Temeiul legal îl reprezintă art. II alin. (5) din O.U.G. nr. 18/2018.

În cazul analizat, persoana fizică va datora CASS pentru anul 2018, întrucât valoarea cumulată a veniturilor estimate în 2018 din dividendele realizate depășește 12 salarii minime brute pe țara urmând să depună declarația unică, însă pentru dividendele realizate în anul 2017 care au depășit plafonul anual de 12 salarii de bază minime brute pe țară nu se depune declarația unică pentru CASS.

Baza anuală de calcul al CASS în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) - h) din Codul fiscal o reprezintă echivalentul a 12 salarii minime brute pe țara, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice.

CASS se calculează de către persoana fizică prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 170 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv asupra echivalentului a 12 salarii minime brute pe țara (12 x 1.900 lei).

În vederea stabilirii CASS datorate pentru anul 2018, persoana fizică va trebui să depună declarația unică, termenul de depunere a declarației unice fiind până la data de 15 iulie 2018 inclusiv. Termenul de plată al CASS este 15 martie al anului următor, persoana putând beneficia de o bonificație de 5% dacă plata se realizează până la 15 decembrie 2018 potrivit art. 174 alin. (22) din Codul fiscal coroborat cu art. 133 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal. În măsura în care declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță până la 15 iulie 2018 inclusiv, se acordă și o bonificație de 5% din CASS dacă plata se efectuează integral până la 15 martie 2019 inclusiv.

Precizăm că în situația în care persoana fizică nu estimează pentru anul curent realizarea de venituri la nivelul a 12 salarii minime brute pe țara (venit net anual cumulat din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri), iar venitul net anual cumulat realizat este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime pe țara, în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, aceasta datorează CASS la nivelul a 12 salarii minime pe țara și are, potrivit art. 174 alin. (17) din Codul fiscal, obligația depunerii declarației unice, până la data de 15 martie 2019, în vederea definitivării CASS.

Persoanele fizice al caror venit estimat se modifica in cursul anului in care se realizeaza veniturile si nu se mai incadreaza in plafonul prevazut la art. 170 alin. (1) isi pot modifica contributia datorata prin rectificarea venitului estimat, prin depunerea declaratiei unice, oricand pana la 15 martie 2019.

Prin urmare, prevederile Codului fiscal în formă modificată de O.U.G. nr. 18/2018 și OUG 25/2018 nu mai condiționează plata CASS datorată pentru anul 2018 de veniturile realizate în anul anterior 2017, contribuția fiind datorată pentru anul 2018 dacă persoana estimează pentru anul curent 2018 venituri a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țara.

Depunerea Declarației unice se va realiza online, pentru toate categoriile de contribuabili obligați la depunerea acesteia, prin spațiul privat virtual cu identificare pe bază de parolă sau prin site-ul e-guvernare.ro cu semnătură electronică în baza unui certificat calificat. Prin excepția, doar pentru anul 2018 va fi acceptată și depunerea pe suport de hârtie. Temeiul legal îl reprezintă art. 122 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu prevederile art. 79 din Codul de procedură fiscală.

9. Protecția datelor

Problemă fiscală:

Societățile cu cod CAEN: 4759, 7911, 7912, având mai puțin de 50 de angajați, sunt obligate să angajeze un responsabil cu protecția datelor cu caracter personal?

Soluție:

Regulamentul nr. 679/2016 aduce cetățeanului european noi drepturi care au rolul să protejeze viața privată a acestuia. Aceste noi norme se aplică în toate statele membre UE și chiar în afara UE când entitatea care operează date comercializează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul comunitar.

Astfel Regulamentul conține prevederi care au caracter de noutate în domeniul protecției datelor cu caracter personal. Individul ale cărui date sunt procesate are dreptul să solicite operatorului ștergerea datelor cu caracter personal în una dintre următoarele situații:

- Datele nu mai fac obiectul prelucrării inițiale. De exemplu, la expirarea unui contract, bancar, servicii, cumpărare de produse, persoană poate solicita ca datele sale personale să fie radiate.
- Când nu există niciun motiv pentru colectarea și prelucrarea datelor. Altfel spus, datele sunt solicitate fără să existe un scop special pentru care ele să fie necesare și fără de care să nu existe o relație între companie și individ, cum ar fi cazul unui contract.
- Datele au fost prelucrate în mod ilegal
- Operatorul se află sub incidența unor reglementări legale locale sau europene

Operatorul (compania) care prelucrează datele trebuie să se conformeze “fără întârziere”. În cazul în care operatorul a făcut publice datele, va trebui să ia toate măsurile tehnice rezonabile și va informa și alți operatori (companii) pentru ștergerea linkurilor relevante, când este cazul.

Persoana poate solicita portarea datelor de la un operator de date la altul (de la o companie la alta). Portabilitatea va fi asigurată la nivel de operatori (companii). Astfel, individul are mai multă flexibilitate și siguranță cu privire la cine îi administrează datele cu caracter personal.

Fiecare persoană are dreptul să ceară firmei care prelucrează datele (operator) să rectifice informațiile incorecte, să ceară completarea acestora când a constatat că datele conțin erori. În această situație, persoana va completa declarații suplimentare.

Comaniile sunt cele care trebuie să asigure protecția datelor cu caracter personal ale persoanei și care trebuie să gestioneze și prelucreze datele în siguranță. Din acest motiv, companiile sunt privite ca un one stop shop privind gestionarea acestor informații personale. De asemenea, firmele sunt obligate să informeze cetățeanul cine sunt, ce date colectează și în ce scop.

Când datele sunt culese direct de compania care colectează și prelucrează datele cu caracter personal cel vizat trebuie informat de reprezentantul companiei în mod complet și corect, furnizându-i-se următoarele detalii despre operator și prelucrare:

- Identitatea, datele de contact ale companiei și ale reprezentantului acesteia, când este cazul;
- Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
- Scopul și bază legală în care datele sunt colectate și prelucrate;
- Interesele legitime ale unor terțe părți în legătură cu prelucrarea (spre exemplu, operatori de plăți în cazul website-urilor)
- Perioada pe care vor fi salvate datele;
- Detalii privind drepturile sale de ștergere, portare, de a se opune la colectare / prelucrare sau de a solicita modificarea datelor.

Odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului, operatorii de date cu caracter personal vor trebui să numească un DPO - data privacy officer (eng)- o persoană care este responsabil în numele companiei de legalitatea și conformitatea procesele de colectare și prelucrare a datelor cu caracter personal, care trebuie să asigure transparența relației între operatorul de date (companie) și persoana vizată.

Pe site-ul AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL există un Ghid orientativ de aplicare a Regulamentului privind protecția datelor, destinat operatorilor.

Potrivit acestui GHID, Regulamentul se aplică:

- Prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul activităților derulate la sediul unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, indiferent dacă prelucrarea are loc sau nu pe teritoriul Uniunii.
- Prelucrării datelor cu caracter personal ale unor persoane vizate care se află în Uniune de către un operator sau o persoană împuternicită de operator care nu este stabilit(a) în Uniune, atunci când activitățile de prelucrare sunt legate de: oferirea de bunuri sau servicii unor astfel de persoane vizate în Uniune, indiferent dacă se solicită sau nu efectuarea unei plăți de către persoana vizată; sau monitorizarea comportamentului lor dacă acesta se manifestă în cadrul Uniunii.
- Prelucrării datelor cu caracter personal de către un operator care nu este stabilit în Uniune, ci într-un loc în care dreptul intern se aplică în temeiul dreptului internațional public.

Obligații ale operatorilor cu date personale:

- Desemnarea unui responsabil cu protecția datelor este obligatorie din 25 mai 2018, raportat la dispozițiile art. 37 - 39 din Regulamentul General privind Protecția Datelor, în cazul în care operatorul sau persoană împuternicită de operator: este o autoritate publică sau un organism public, cu excepția instanțelor în exercitarea funcției lor jurisdicționale; desfășoară o activitate principală care conduce la realizarea unei monitorizări constante și sistematice pe scară largă a persoanelor; desfășoară o activitate principală care constă în prelucrarea pe scară largă de date sensibile (cum ar fi: date privind originea rasială sau etnică, convingerile religioase, apartenența sindicală, date genetice, biometrice, privind starea de sănătate) sau referitoare la condamnări penale și infracțiuni.
- Toți operatorii din sistemul public, persoanele împuternicite de operator, precum și operatorii din sistemul privat cu peste 250 de angajați, au obligația cartografierii prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate, raportat la prevederile art. 30 din Regulamentul General privind Protecția Datelor. Chiar și operatorii din sistemul privat cu mai puțin de 250 de angajați au obligația cartografierii prelucrărilor în cazurile în care prelucrarea pe care o efectuează este susceptibilă să genereze un risc pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, în cazul în care prelucrarea nu este ocazională sau prelucrarea include categorii speciale de date ori date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni. În acest sens: Pentru a evalua în mod eficient impactul RGPD asupra activității entității, este necesară identificarea prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate și păstrarea evidenței activităților de prelucrare. Pentru a avea o evidență completă și exactă a prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate și pentru a răspunde noilor exigențe, trebuie identificate, în prealabil, cu

precizie: diferitele prelucrări de date cu caracter personal; categoriile de date cu caracter personal prelucrate; scopurile urmărite prin operațiunile de prelucrare a datelor; persoanele care prelucrează aceste date; fluxurile de date, indicând originea și destinația datelor, în special pentru a identifica eventualele transferuri de date în afara Uniunii Europene.

- Operatorul și persoană împuternicită de operator identifică acțiunile care trebuie întreprinse pentru conformarea la cerințele impuse de RGPD. Se prioritizează aceste acțiuni în funcție de riscurile pe care le prezintă prelucrările efectuate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate.
- În cazul în care au fost identificate prelucrări de date cu caracter personal susceptibile de a prezenta riscuri ridicate pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, operatorul va efectua o evaluare a impactului asupra protecției datelor, în condițiile art. 35 din Regulamentul General privind Protecția Datelor.
- Pentru a asigura permanent un nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal, operatorul trebuie să elaboreze proceduri interne care să garanteze respectarea protecției datelor în orice moment, luând în considerare toate evenimentele care pot apărea pe parcursul efectuării prelucrărilor de date, precum: breșe de securitate; solicitări privind exercitarea drepturilor persoanelor vizate; modificarea datelor cu caracter personal colectate; schimbarea prestatorului.

În concluzie:

- aveți obligația desemnării unei persoane din cadrul firmei care este responsabilă cu protecția datelor, indiferent de codul CAEN;
- se stabilesc proceduri de lucru în ceea ce privește protecția datelor;
- se va întocmi un registru în care să se motiveze scopul pentru care au fost solicitate și prelucrate datele personale ale persoanelor fizice;
- regulamentul se aplică chiar dacă se vând produse către persoane fizice într-o anumită perioadă a anului;
- datele salariaților se prelucrează prin REVISAL și se aplică Regulamentul.

10. Firmă cu TVA la încasare. Deducere TVA din facturi

Problemă fiscală:

În cazul unei companii înregistrate ca plătitoare TVA la încasare, aceasta nu își poate deduce TVA de pe facturile furnizorilor până la plata acestora, indiferent de faptul că furnizorii sunt sau nu în sistemul de încasare/normal?

Soluție:

Potrivit art. 297 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

"Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului sau, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2) - (6), art. 313 alin. (10) sau art. 331".

Conform pct. 67 alin. (8) din Normele Metodologice date în aplicarea art. 297 alin. (3) din Codul fiscal:

"Prevederile art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 297 alin. (4) - (6), art. 298, 300 și 301 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal și achiziționează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 297 alin. (4) - (7), art. 298 și 300 din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată".

Din aceste prevederi legale, rezultă că persoanele impozabile care aplică sistemul de TVA la încasare nu vor deduce TVA aferentă achizițiilor efectuate decât în momentul plății taxei pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate, indiferent dacă furnizorii respective aplică sau nu aplică sistemul TVA la încasare.

Dacă achiziționează bunuri sau servicii pentru care taxa nu este deductibilă (nu îndeplinește condițiile de deductibilitate prevăzute la art. 297 alin. (4)-(7), 298 și 300 din Codul fiscal), taxa nedeductibilă nu va fi reflectată în contabilitate ca taxă neexigibilă, indiferent dacă este sau nu achitată.